

Zn. SPR-1103/10-6

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 26. dubna takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: [REDAKCE], fyzická osoba podnikající podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, s místem podnikání [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zpracovával za účelem ochrany majetku v období od listopadu 2006 do srpna 2009 prostřednictvím kamerového systému, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., osobní údaje návštěvníků ubytovaných v pokoji č. 5 jím spravované ubytovny [REDAKCE] [REDAKCE], a to bez jejich souhlasu, dále záznamy z kamerového systému s osobními údaji uchovával po celou dobu od jejich pořízení v připojeném osobním počítači, dále neinformoval subjekty údajů v plném rozsahu o shromažďování jejich osobních údajů, a dále písemně předem neoznámil Úřadu pro ochranu osobních údajů skutečnost, že zamýšlí zpracovávat osobní údaje,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektů údajů, aniž naplnil některou z výjimek stanovených v § 5 odst. 2, písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.,

dále porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1, písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování,

dále porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost informovat subjekty údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, a o jejich právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21,

a dále porušil povinnost stanovenou v § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů předem skutečnost, že hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje, aniž by naplnil některou z výjimek uvedených v jeho § 18,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1, písm. d), e), f) a i) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně, dále uchovával osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování, dále neposkytl subjektům údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem, a dále nesplnil oznamovací povinnost podle uvedeného zákona,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 100.000 Kč
(slovy sto tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1, písm. d), e), f) a i) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů kamerovým systémem bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo účastníku řízení, [REDAKCE], fyzické osobě podnikající podle zákona č. 455/1991 Sb., doručeno dne 8. března 2010. Podkladem pro zahájení tohoto řízení je spisový materiál [REDAKCE] [REDAKCE], který je součástí spisového materiálu tohoto řízení. Účastník řízení se k předmětné věci vyjádřil dopisem ze dne 19. dubna 2010.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení zpracovával za účelem ochrany majetku v období od listopadu 2006 do srpna 2009 prostřednictvím kamerového systému, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., osobní údaje návštěvníků ubytovaných v pokoji č. 5 jím spravované ubytovny [REDAKCE] (dále jen „Ubytovna“), a to bez jejich souhlasu, dále záznamy z kamerového systému s osobními údaji uchovával po celou dobu od jejich pořízení v připojeném osobním počítači, dále neinformoval subjekty údajů v plném rozsahu

o shromažďování jejich osobních údajů, a dále písemně předem neoznámil Úřadu pro ochranu osobních údajů skutečnost, že zamýšlí zpracovávat osobní údaje.

Ze spisového materiálu [REDACTED], dále vyplývá, že kamera v pokoji č. 5 Ubytovny byla maskována umělohmotnými květinami a byla připojena na počítač účastníka řízení [REDACTED], umístěný ve skladu ubytovny, na jehož pevný disk byly z kamery ukládány. Z rozboru obsahu pevného disku počítače [REDACTED] který provedla Policie České republiky, vyplývá, že zde byl nainstalován software pro provoz a ukládání dat z kamerového systému a bylo zde nalezeno [REDACTED] uložených videonahrávek ve formátu avi, které zachycují převážně předmětný pokoj č. 5 Ubytovny a jeho návštěvníky v intimních osobních situacích a to v období od 25. listopadu 2006 do 31. července 2009.

Ve svém vyjádření ze dne 19. dubna 2010 účastník řízení sdělil, že v pokoji č. 5 Ubytovny měl umístěný kamerový systém, na který upozorňoval ústně návštěvníky, ale pouze v případě, že si na tuto skutečnost vzpomněl. Dále sdělil, že v objektu Ubytovny byly vyvěšeny cedulky s upozorněním na kamerový systém a vyjádřil názor, že kamerový systém je na pokoji č. 5 Ubytovny umístěn viditelně a každý návštěvník tohoto pokoje si jej běžným pohledem podle jeho názoru mohl všimnout. Kamerový systém měl umístěn v Ubytovně kvůli uzavřené pojistce na tento objekt, neboť budova je umístěna v lese a byla cílem řady osob s nekalými úmysly. Bezpečnostní systém byl umístěn v Ubytovně asi od roku 1994, kdy byla ještě ve vlastnictví armády a objekt Ubytovny byl hlídán bezpečnostní agenturou [REDACTED]. Areál Ubytovny si pronajal účastník řízení od armády v roce [REDACTED] a z finančních důvodů zrušil hlídání bezpečnostní agenturou, ale bezpečnostní systém v Ubytovně zůstal. Po vyšetřování Policií České republiky v roce 2009 účastník řízení podle jeho vyjádření kamerový systém odstranil a v současné době se již v pokoji č. 5 Ubytovny nenachází. Účastník řízení dále sdělil, že uložené kamerové záznamy s osobními údaji nijak nezneužil, nepracoval s nimi, nikomu je nezasílal, nesloužily ke kontrole návštěvníků, a že celé věci velice lituje, nezpůsobil jí úmyslně a netušil, že porušuje nějaký zákon.

Záznamy pořízené kamerovým systémem zaznamenávají činnost osob nacházejících se v pokoji č. 5 předmětné ubytovny. Uvedené osoby jsou na záznamech pořízených kamerovým systémem ve většině případů určitelné a identifikovatelné. Pořízené záznamy tedy obsahují ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. osobní údaje subjektů údajů. Záznamy získané kamerovým systémem byly systematicky zpracovávány prostřednictvím počítačové jednotky a příslušného programového vybavení, přičemž výsledkem zpracování jsou datové soubory uložené na pevném disku počítače. Ve smyslu ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se tedy jedná o zpracování osobních údajů.

Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, určil účel a prostředky zpracování osobních údajů, prováděl zpracování těchto údajů a odpovídal za ně, byl tedy ve vztahu k osobním údajům osob, nacházejících se v pokoji č. 5 Ubytovny, jejich

správce ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. a odpovídal za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

K předmětu řízení je nutno uvést, že podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektů údajů, což je vzhledem k širokému okruhu osob, jejichž osobní údaje byly prostřednictvím kamerového systému zaznamenávány, prakticky nemožné, a účastník řízení ani nevyžadoval ani neprokázal souhlas subjektů údajů. Bez tohoto souhlasu lze zpracovávat osobní údaje pouze za předpokladu, že je splněna některá z podmínek ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Zpracování záznamů pořízených kamerovým systémem dokumentujících činnost dotčených osob v pokoji **č. 5** Ubytovny pro účely určené účastníkem řízení nelze podřadit pod žádnou z výjimek uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., umožňujících zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektů údajů.

Správní orgán se zabýval zejména možnostmi uplatnění výjimky stanovené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy, že správce může zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů tehdy, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce. K uplatnění této výjimky je však nutné dodržet povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., že takové zpracování osobních údajů nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Vždy se musí jednat o rovnováhu mezi dvěma právy, kdy v daném případě prokazatelně převažuje právo na ochranu soukromí subjektu údajů před právem na ochranu majetku.

Instalace kamerového systému se záznamem představuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektů údajů a lze jej použít až tehdy, pokud už všechny méně invazivní prostředky selhaly. Je zapotřebí zdůraznit, že se v daném případě jedná o soustavné a dlouhodobé sledování osob, které se nacházely v pokoji **č. 5** Ubytovny. V obdobných případech je nutné uplatňovat zásadu přiměřenosti, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce osobních údajů. Zaznamenávání jednání návštěvníků v pokoji **č. 5** Ubytovny zcela určitě nebylo přiměřené stanovenému účelu ochrany majetku. V návaznosti na výše uvedené odůvodnění je tedy zapotřebí konstatovat, že zpracování osobních údajů dotčených subjektů údajů účastníkem řízení bez souhlasu těchto subjektů údajů je v rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení je dále povinen dodržovat ustanovení § 5 odst. 1, písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. U účelů zpracování osobních údajů, které si účastník řízení jako správce osobních údajů určil tzn. ochrana majetku, není buď vůbec nutné uchovávat záznamy z kamer, nebo lze za dobu nezbytnou k naplnění stanovených účelů považovat dobu maximálně několika dnů, která je zcela dostačující k objasnění případných excesů. Uchovávání záznamů z kamerového systému po celou dobu od jejich pořízení v připojeném osobním počítači je doba

nepřiměřeně dlouhá a tedy v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1, písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Dále lze v této souvislosti konstatovat, že účastník řízení má dle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost informovat subjekty údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, a o jejich právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21. Jak vyplývá ze spisového materiálu a vyjádření účastníka řízení, návštěvníci byli informováni o monitorování kamerovým systémem pouze zcela nahodile, a nikoliv v plném rozsahu, požadovaném zákonem č. 101/2000 Sb., takže lze konstatovat, že nebyla splněna uvedená informační povinnost dle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení má také povinnost stanovenou v § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost písemně oznámit Úřadu před zpracováváním osobních údajů skutečnost, že hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje. Zpracovávání osobních údajů prostřednictvím kamerových systémů za účelem ochrany majetku nebylo Úřadu oznámeno, čímž došlo k porušení ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a nebyla ani naplněna některá z výjimek uvedených v jeho § 18.

K vyjádření účastníka řízení lze konstatovat, že odpovědnost za správní delikt je postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění), přičemž zákon č. 101/2000 Sb. upravuje v § 46 odst. 1 liberační důvod, jehož naplněním se pachatel správního deliktu může odpovědnosti zprostit. Ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je formulováno tak, že právnická osoba (nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů) za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. V daném případě účastník řízení vynaložení takového úsilí ani neprokazoval, naopak se k vytýkanému jednání ve svém vyjádření ze dne 19. dubna 2010 a v Úředním záznamu o podání vysvětlení [redacted] ze dne 5. srpna 2009, plně doznal.

Správní orgán tedy považuje ve smyslu § 3 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnosti stanovené v § 5 odst. 2, § 5 odst. 1, písm. e), § 11 odst. 1 a § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy že zpracovával osobní údaje návštěvníků ubytovaných v pokoji č. 5 Ubytovny, a to bez jejich souhlasu, dále že uchovával záznamy z kamerového systému po celou dobu od jejich pořízení v připojeném osobním počítači, dále že neinformoval subjekty údajů v plném rozsahu o shromažďování jejich osobních údajů, a dále že písemně předem neoznámil Úřadu pro ochranu osobních údajů skutečnost, že zamýšlí zpracovávat osobní údaje.

Po souhrnném zhodnocení došel správní orgán k závěru, že následek protiprávního stavu, tedy porušení právem chráněného zájmu, jímž je v předmětné věci ochrana osobních údajů, byl závažný, zejména vzhledem ke zhodnocení okolnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení spočívající v tom, že zpracovával za předmětné období velké množství osobních údajů velkého počtu osob (včetně citlivých údajů vypovídajících o sexuálním životě subjektů údajů), dále ke zhodnocení toho, že charakter informační povinnosti správce umožňuje subjektu údajů rozhodovat o svých osobních údajích, a tato povinnost nebyla v plném rozsahu splněna, a dále ke zhodnocení dlouhé doby, po kterou trval nezákonný stav. Jako k okolnosti snižující závažnost jednání účastníka řízení bylo přihlédnuto k tomu, že nebylo prokázáno jiné neoprávněné zpracování osobních údajů dotčených subjektů údajů. Po zhodnocení těchto kritérií byla uložena sankce v dolní polovině zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 26. dubna 2010

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností